
Bud' tomograf, nebo medicí

Bud' tomograf, nebo medicí

EKONOM

22.1.2009,rubrika: Politika & byznys, strana: 32, autor: Marcela Alföldi Šperkerová
Část peněz za studia mediků jde z veřejného zdravotního pojištění.

ZDRAVOTNICTVÍ

Vzdělávání mediků a studentů dalších zdravotnických oborů přijde fakultní nemocnice ročně na desítky milionů korun. Peníze přitom jdou z veřejného zdravotního pojištění, které lidé platí, aby byli ošetřeni, když onemocní.

»Ročně nás výuka studentů přijde zhruba na padesát milionů korun. Jde o náklady například na spotřebu materiálu, na úklid, na to, že na ně někdo musí dohlížet. Nejde jen o mediky, ale třeba i radiologické pracovníky či porodní asistentky,« vysvětluje ředitel Fakultní nemocnice Olomouc Radomír Maráček.

Doplňuje, že budoucí zdravotní sestry do výčtu nezahrnoval, protože ty při své praxi zastanou řadu činností, takže jsou nakonec přínosem. Nemocnice právě připravuje podrobnou analýzu nákladů vynaložených na vzdělávání studentů.

Měli by na drahé přístroje Studia mediků hradit z valné části stát. Ministerstvo školství posílá lékařským fakultám univerzit roční příspěvky na studenta. Ovšem v závěrečných ročnících teoretická výuka ustupuje praktické a studium se přesouvá přímo do nemocnic. Část nákladů jde na vrub jejich rozpočtu. Jeho gros přitom naplňují zdravotní pojišťovny z pojistek svých klientů.

Nikdo samozřejmě nepochybuje, že dokud se nebude na univerzitách platit školné, celé penzum studijních nákladů by měl hradit stát. »Fakultní nemocnice mají jasné náklady spojené s výukou mediků i dalších nelékařských zdravotnických profesí. Není přitom v pořádku, že se hradí z veřejného zdravotního pojištění. Je důležité a podstatné, že se o věci začíná veřejně mluvit,« zdůrazňuje náměstek ministerstva zdravotnictví Pavel Hroboň.

»Zdravotní pojišťovny požadují, aby náklady nemocnic za studenty hradil resort školství, ale zatím se nám toho nepodařilo dosáhnout,« říká Vladimír Kothera, ředitel pojišťovny Metal-Alliance.

Olomoučtí letos hospodaří s rozpočtem 3,8 miliardy korun, mzdové náklady z toho představují okolo 1,4 miliardy korun. Pět desítek milionů korun se tedy nezdá v celkovém obratu jako příliš velká částka, ale nějaké špičkové přístroje sloužící k diagnostice chorob za ni koupit lze.

Vystačily by přinejmenším například na nejmodernější počítačový tomograf a přístroj měřící množství vápníku v kostech - denzitometr.

»Nedávno jsme vybavovali špičkovými přístroji oční a gynekologickou ambulanci, každá vyšla na pět milionů korun. Denzitometr zase stál devatenáct milionů korun,« přibližuje mluvčí Fakultní Thomayerovy nemocnice (FTNsP) Martina Štanclová.

Jiné školy platí Zatím není jasné, jak vysoké částky v souhrnu fakultní nemocnice na studia mediků vynakládají. Olomoucká nemocnice je jednou z mála, která vyčíslení nákladů připravuje.

»S Masarykovou univerzitou máme smlouvu z devadesátých let, na jejímž základě k nám chodí medicí na stáže. Smlouva ovšem neobsahuje žádné klauzule o úhradách, slouží spíše k ochraně práv pacientů,« vysvětluje mluvčí Fakultní nemocnice Brno Anna Nesvadbová.

Brněnští ale naopak mají celkem pět smluv se středními a vyššími odbornými školami, které již dodatek o paušální úhradě zvýšených provozních nákladů za praxe studentů obsahují.

Výdaje za mediky nesleduje třeba ani plzeňská fakultka, která spolupracuje s Lékařskou fakultou Univerzity Karlovy v Plzni.

»Symbióza fakulty a nemocnice je velmi složitá, prolíná se nejen studiem, ale i řízením. Vycházíme ze zaběhané praxe, tradice. Konkrétní čísla o nákladech na studenty nemáme k dispozici,« říká mluvčí plzeňského ústavu Renata Jenšíková. Já dal, ty dal...

A některé nemocnice navíc nejsou přesvědčeny, že by mohly žádat fakulty o peníze.

»Státní školy nemají vyčleněné prostředky na praktickou výuku. Probíhá tedy na náklady Fakultní Thomayerovy nemocnice. Pokud školy nemají na kompenzaci, nelze ji požadovat. Nemocnice naopak získává šanci oslovit a získat potencionální zaměstnance,« míní vedoucí Centra pro vzdělávání a vědu FTNsP Hana Kramperová. Konkrétně touto

nemocnicí s ložským obratem 1,8 miliardy korun přitom ročně projde na 350 studentů všech pražských i některých mimopražských fakult.

Rovněž představitelé univerzit však upozorňují, že situace není zdaleka průzračná. Řada lékařů, například ve funkcích přednostů klinik, totiž pobírá podstatnou část svého příjmu od univerzit, ovšem většinu pracovní doby věnují nemocnicím, tedy pacientům. Ve fakultkách přitom mají jen velmi malé úvazky - pětínové či třetinové.

Ředitel Maráček ovšem namítá, že narovnání mezd by ho přišlo na zhruba třináct milionů korun, takže stále zůstává rozdíl zhruba pětatřicet milionů.

»Myslím, že by se nakonec zjistilo, že nula od nuly pojde. Kdyby nemocnice neměla lékařskou fakultu, neměla by odborníky, know-how, status. V prostorách naší fakulty navíc sídlí nákladné provozy laboratorního typu, které zase vydělávají spolupracující nemocnici nemalé peníze,« zdůrazňuje děkan Lékařské fakulty Olomoucké univerzity Zdeněk Kolář.

Dodává však, že na západ od našich hranic dostávají fakultní lůžková zařízení další příspěvky od státu, které jim kompenzují vyšší provozní náklady spojené s výukou mediků. Řešení se najde. V odborných kruzích se tedy již o problému mezi nemocnicemi a univerzitami začalo diskutovat. I když zatím jen opatrně. »Nyní nejsme příjemci žádných úhrad za studenty a čekáme na výsledek, zda tomu tak bude i v budoucnu,« naznačuje Nesvadbová z brněnského lůžkového zařízení.

Náměstek Hroboň počítá s tím, že dobrat se k číslům, s nimiž budou souhlasit fakulty i nemocnice, bude ještě nějakou chvíli trvat. »Pak se musejí připravit smlouvy mezi oběma stranami, které vztahy narovnájí,« dodává.

Důležité je, že univerzity i nemocnice si uvědomují, že stav, kdy se část výuky adeptů Hippokratova řemesla hradí ze zdravotních pojištěk, není úplně košer. »Současné řešení není systémově zcela v pořádku,« souhlasí děkan olomoucké lékařské fakulty Kolář.

Státní školy nemají vyčleněné prostředky na praktickou výuku.

Hana Kramperová, Centrum pro vzdělávání a vědu Fakultní Thomayerovy nemocnice